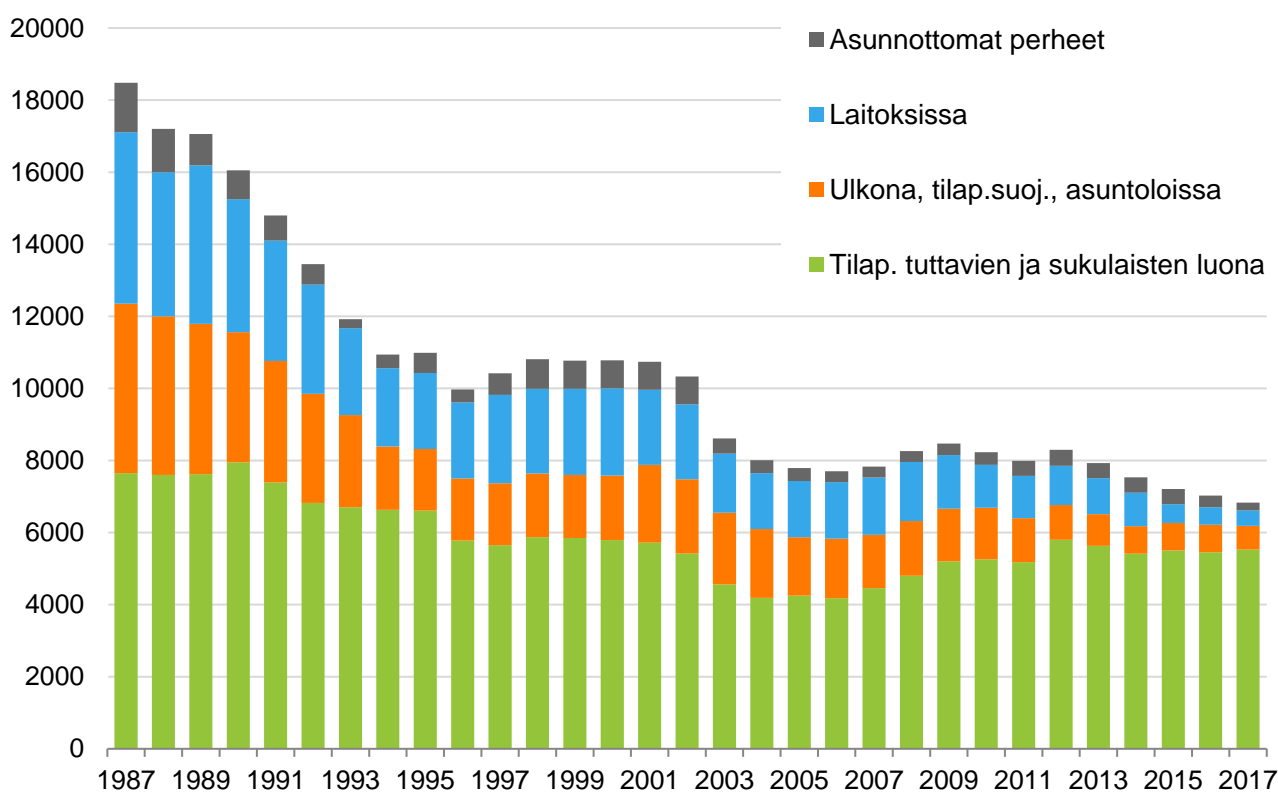

Selvitys 2/2018

Asunnottomat 2017

5.3.2018

Kuvio 1. Asunnottomien määrä 1987–2017.

Sisällys

Tiivistelmä	3
1 Asunnottomat 2017 -selvitys	4
2 Asunnottomuuden laskusuunta jatkuu	4
3 Asunnottomuus väheni pääkaupunkiseudulla	5
4 Nuorten asunnottomuus kasvoi	7
5 Tilapäisesti muiden luona asuvien suhteellinen osuus kasvoi	8
6 Asunnottomuus vähenee yhteisellä ohjelmatyöllä	9
7 Asunnottomuuteen vaikuttavia tekijöitä	9
Liite 1. Asunnottomuuden määritelmiä	11

SELVITYS 2/2018: ASUNNOTTOMAT 2017

Selvitys sisältää keskeiset tilastotiedot asunnottomuudesta Suomen kunnissa vuonna 2017. Selvityksessä käsitellään asunnottomuuden kehitystä vertaamalla poikkileikkaushetken 15.11.2017 lukuja edelliseen vuoteen. Tiedot perustuvat ARAn asuntomarkkinakyselyyn, johon vastasi vuoden 2017 osalta 278 kuntaa manner-Suomen 295 kunnasta. Erikseen on tarkastelu asunnottomuuden muotoja ja eri asunnottomien ryhmiä.

Selvityksen liitteenä 1 on asunnottomuuden määritelmät ja liitteenä 2 kuntakohtaiset asunnottomuustilastot vuodelta 2017.

Tekijät:

Y-Säätiö: Raine Helskyaho FM, Maria Ohisalo YTT ja Saija Turunen PhD.

TIIVISTELMÄ

Vuonna 2017:

- Suomessa oli 7 112 asunnotonta, joista yksineläviä oli 6 615 ja perheellisiä 497.
- Asunnottomuus väheni 331 henkilöllä. Asunnottomien määrä laski viidentenä vuotena peräkkäin.
- Pitkäaikaisasunnottomien määrä väheni 154 henkilöllä.
- Asunnottomia perheitä oli 214, joka on 111 vähemmän kuin vuonna 2016.
- Asunnottomia on 113 kunnassa ja eniten asunnottomia on pääkaupunkiseudulla (Helsinki, Espoo, Vantaa) ja Turussa 452.
- Yli puolet Suomen asunnottomista on Helsingissä (3 760).
- Nuorten asunnottomuus kasvoi 186 henkilöllä. Heistä 100 oli Helsingissä ja 37 Turussa.
- Suhteellisesti (84 %) ja absoluuttisesti (5 528) eniten on niitä yksineläviä asunnottomia, jotka elävät tilapäisesti tuttavien tai sukulaisten luona.

1 ASUNNOTTOMAT 2017 -SELVITYS

Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen (ARA) vuotuisessa Asunnottomat-selvityksessä käsitellään asunnottomuuden kehitystä vertaamalla poikkileikkaushetken 15.11.2017 lukuja edelliseen vuoteen. Tiedot perustuvat ARAn asuntomarkkinakyselyyn, johon vastasi vuoden 2017 osalta 278 kuntaa 295 manner-Suomen kunnasta. Vastausprosentti oli 94,2. Tässä selvityksessä käytetyt asunnottomuuden määritelmät löytyvät selvityksen lopusta (liite 1).

Kuntien asunnottomuustieto on kerätty eri lähteistä, kuten kunnan asuntotoimen vuokra-asunnonhakijatiedoista, sosiaalitoimen asiakastiedoista ja palveluntuottajien asiakastiedoista. Kunnat ovat paikoin hyödyntäneet myös väestörekisteriä ja muita henkilötunnuksiin perustuvia rekistereitä lukujensa tarkistamisessa. Asunnottomuuslukuja tulkittaessa on syytä huomioida, että tiedonkeruutavat vaihtelevat kunnittain, eivätkä lukemat ole täysin vertailukelpoisia vuoden 2016 kanssa.

Lisäksi vuoden 2017 alussa toimeentulotuen perusosan maksatus siirtyi kunnilta Kansaneläkelaitoksen (Kela) hoidettavaksi, jolloin myös Kelalla on ollut asunnottomuus-tietoja. Tämä on aiheuttanut haasteita kuntien asunnottomuustietojen keruulle, kun tietoa asunnottomuudesta on nyt paikoin myös Kelalla. Kunnista esitettiin toivetta asunnottomuus-tiedon keräämisen systematisoinnille jatkossa esimerkiksi Kelan toimesta.

2 ASUNNOTTOMUUDEN LASKUSUUNTA JATKUU

Suomessa oli vuoden 2017 lopussa asunnottomia henkilöitä 7 112. Näistä 6 615 oli yksinelävää asunnotonta, joista pitkäaikaisasunnottomia oli 1 893. Asunnottomia perheitä oli 214.

Asunnottomuus väheni edellisvuoteen verrattuna yhteensä 331 henkilöllä, joista yksinelävien asunnottomien määrä väheni 69:llä ja pitkäaikaisasunnottomien 154 henkilöllä. Asunnottomien perheiden määrä väheni 111 perheellä vuodesta 2016.

Taulukko 1. Asunnottomuuden eri muodot 2017.

	2017		Vuosi muutos	
	Yksineläviä	joista pitkäaikaisasunnottomia	Yksineläviä	joista pitkäaikaisasunnottomia
Asunnottomia				
ulkona, porrashuoneissa, ensisuojoissa yms.	415	185	- 10	+ 1
asuntoloissa, majoitusliikkeissä	244	65	- 87	- 60
laitosmaiset yksiköt	428	168	- 45	- 16
tilapäisesti tuttavien tai sukulaisten luona	5 528	1 475	+ 73	- 79
Yksinelävät yhteensä	6 615	1 893	- 69	- 154
Asunnottomia naisia	1 538	428	- 16	+ 2
Nuoria alle 25-v	1 585	322	+ 186	+ 29
Maahanmuuttajia	1 742	496	- 61	- 30
	Lkm		Vuosi muutos	
Asunnottomat perheet	214		- 111	
perheissä lapsia	193		- 80	
maahanmuuttajaperheitä	138		- 72	
joissa lapsia	102		- 84	
yksinelävät ja perheet yhteensä	7 112		- 331	

3 ASUNNOTTOMUUS VÄHENI PÄÄKAUPUNKISEUDULLA

ARAn kyselyn mukaan asunnottomuutta esiintyi vuonna 2017 yhteensä 113 Manner-Suomen kunnassa. Yli puolet Suomen asunnottomista on Helsingissä. Pääkaupunkiseudulla asunnottomuus väheni Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla. Turussa asunnottomien määrä kasvoi 117 henkilöllä. Asunnottomuus kasvoi myös Kuopiossa, Nurmijärvellä, Oulussa ja Porissa.

Pitkäaikaisasunnottomuus on laskenut suurimmassa osassa isoista kaupungeista.

Taulukko 2. Kunnat, joissa oli eniten asunnottomia 2017.

	Asunnottomat 2017			Muutos vuodesta 2016		
	Kaikki (% kuntalaisista*)	Yksineläviä	Pitkäaikais- asunnottomia	Kaikki	Yksineläviä	Pitkäaikais- asunnottomia
Helsinki	3760 (0,6)	3500	1 130	- 230	0	0
Espoo	653 (0,2)	567	153	- 20	- 3	- 46
Turku	452 (0,2)	452	113	+117	+ 117	+ 11
Vantaa	256 (0,1)	222	26	- 69	- 62	- 10
Tampere	223 (0,1)	202	53	- 32	- 23	+ 1
Jyväskylä	131 (0,1)	131	30	- 7	+ 3	- 19
Kuopio	128 (0,1)	126	29	+ 15	+ 16	- 16
Nurmijärvi	98 (0,2)	98	0	+ 65	+ 79	0
Oulu	97 (0,1)	92	30	+ 57	+ 54	+ 12
Pori	90 (0,1)	88	44	+ 22	+ 22	+ 6
Kerava	60 (0,2)	56	25	- 1	- 5	- 27

*Asunnottomien määrä suhteessa kunnan väkilukuun perustuu vuoden 2016 kuntien asukasluukuun.

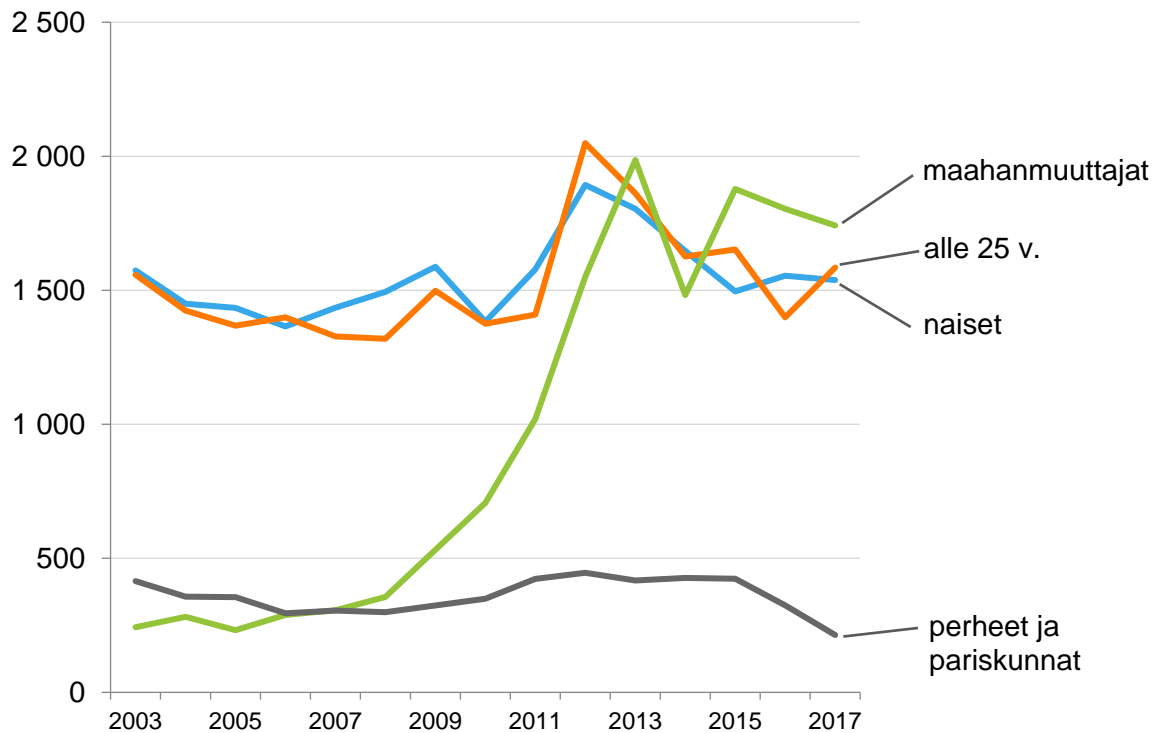
Taulukko 3. Kunnat, joissa oli eniten asunnottomia 2017, asunnottomien ryhmät.

	Asunnottomien määrä (suluissa muutos vuodesta 2016)				
	Nuoria alle 25-vuotiaita	Naisia	Maahan- muuttajia	Perheet - henkilöitä	Perheet - ruokakuntia
Helsinki	800 (100)	900 (-45)	1400 (0)	260 (-230)	130 (-70)
Espoo	145 (1)	112 (-12)	127 (-32)	86 (-17)	28 (-11)
Turku	107 (37)	98 (30)	81 (36)	0 (0)	0 (0)
Vantaa	51 (-27)	56 (-16)	33 (-39)	34 (-7)	12 (-3)
Tampere	41 (-21)	52 (-4)	32 (10)	21 (-9)	10 (-6)
Jyväskylä	34 (9)	29 (0)	3 (-1)	0 (-10)	0 (-4)
Kuopio	37 (9)	19 (-8)	7 (3)	2 (-1)	1 (0)
Nurmijärvi	20 (15)	36 (31)	4 (4)	0 (-14)	0 (-5)
Oulu	30 (27)	12 (7)	4 (2)	5 (3)	2 (1)
Pori	15 (10)	9 (-2)	3 (0)	2 (0)	1 (0)
Kerava	30 (26)	10 (6)	3 (2)	4 (4)	2 (2)

4 NUORTEN ASUNNOTTOMUUS KASVOI

Nuorten, alle 25-vuotiaiden asunnottomuus kasvoi 186 henkilöllä edellisvuoteen verrattuna. Alle 25-vuotiaista asunnottomista viidesosa on pitkäaikaisasunnottomia. Helsingissä asunnottomien nuorten määrä kasvoi 100 henkilöllä ja Turussa 37 henkilöllä.

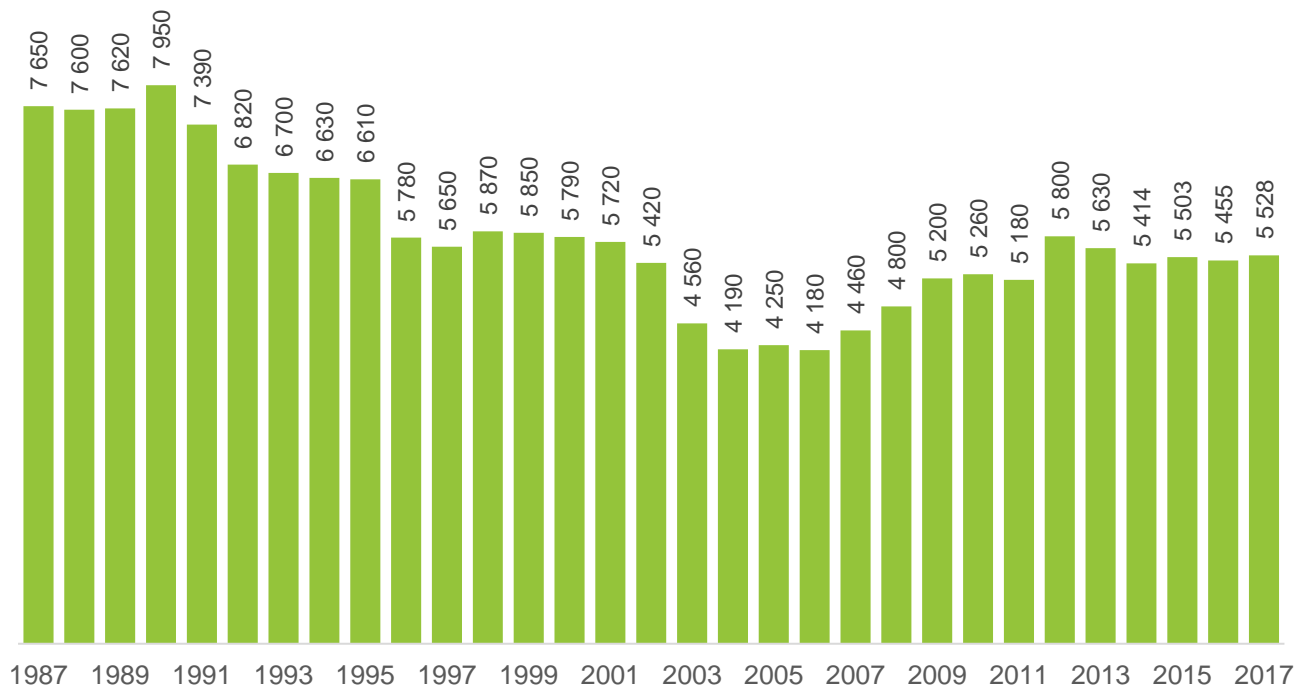
Koko maassa naisten ja maahanmuuttajien asunnottomuus väheni. Naisten osuus laski 16 henkilöllä ja maahanmuuttajien 61 henkilöllä. Pitkäaikaisasunnottomia on asunnottomista naisista 28 % ja asunnottomista maahanmuuttajista 29 %. Perheiden ja pariskuntien asunnottomuus väheni 111 ruokakunnalla ja 262 henkilöllä.

Kuvio 2. Asunnottomuus eri ryhmissä 2003–2017.

5 TILAPÄISESTI MUIDEN LUONA ASUVIEN SUHTEELLINEN OSUUS KASVOI

Tilapäisesti tuttavien tai sukulaisten luona asuvat ovat edelleen suurin asunnottomien ryhmä. Tämän ryhmän osuus yksinelävistä asunnottomista on 84 %. Ulkona, porraskäytävissä tai vastaavissa majoilevien yksinelävien asunnottomien määrä väheni kymmenellä henkilöllä. Pitkäaikaisasunnottomien määrä tässä ryhmässä on 45 %. Asuntoloissa, majoitusliikkeissä ja erilaisissa laitoksissa asuvien määrä väheni 132 henkilöllä. Tästä ryhmästä pitkäaikaisasunnottomien osuus on noin 35 %.

Kuvio 3. Tilapäisesti tuttavien tai sukulaisten luona asuvat yksinelävät asunnottomat.

Tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona asuvien määrä kasvoi edellisvuodesta 73 henkilöllä. Viime vuosina määrässä on ollut vain pieniä vuosittaisia vaihteluita.

Vuodesta 2012 lähtien tämän ryhmän suhteellinen osuus on kuitenkin kasvanut noin 10 %:lla, sillä muiden ryhmien (1) *ulkona, porrashuoneissa, ns. ensisuoijissa*, 2) *asuntoloissa tai majoitusliikkeissä* sekä 3) *huoltokotityyppisissä asumispalveluyksiköissä, kuntouttavissa yksiköissä, sairaaloissa tai muissa laitoksissa asuvien*) osuudet ovat pienentyneet. Erilaisia sosiaali- ja terveydenhuollon laitospaikkoja on karsittu (Mikkola ym. 2015) ja asunnottomuusohjelmien mukaisesti asuntolapaikkoja on muunnettu asunnoiksi. Tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona asuvien ryhmästä sekä heidän elämäntilanteistaan ja asuinoloistaan on olemassa tilasto- ja tutkimustietoa vain niukasti.

6 ASUNNOTTOMUUS VÄHENEY YHTEISELLÄ OHJELMATYÖLLÄ

Suomi on tullut kansainvälisesti tunnetuksi kansallisista asunnottomuuden vähentämisen- ja ennaltaehkäisyn ohjelmista. Vuodesta 2008 lähtien Suomen hallitukset ovat sitoutuneet asunnottomuuden vähentämiseen (PAAVO-ohjelmat 2008–2015) ja vuosina 2016–2019 **Asunnottomuuden ennaltaehkäisyn toimenpideohjelmaan (AUNE)**.

Asumisneuvontatoiminnan kehittäminen ja vahvistaminen ovat keskeinen osa AUNE-ohjelmaa. Asumisneuvonta on osoittautunut hyväksi keinoksi ennaltaehkäistä asunnottomuutta. ARA myöntää vuosittain asumisneuvonta-avustuksia sekä osallistuu toiminnan valtakunnalliseen kehittämiseen. Avustusta voivat hakea toimintaa käynnistävät ja kehittävät kunnat, yhteisöt ja järjestöt. Vuonna 2018 valtion talousarviossa asumisneuvonta-avustuksen myöntämisvaltuus oli 0,9 miljoonaa euroa ja avustusprosentti enintään 35. Avustusta haettiin noin miljoonan euron edestä ja sitä myönnettiin 29 hankkeelle. Tällä palkataan yli 60 asumisneuvojaa ympäri Suomea.

ARA koordinoi myös AUNE-ohjelmaan liittyvää Euroopan Sosiaalirahaston rahoittamaa hanketta ”Asunnottomuuden ennaltaehkäisyn kuntastrategiat – varhainen välittäminen, osallisuus ja asumisen tuki”, jossa ovat mukana Vantaa, Espoo, Tampere, Kuopio, Jyväskylä ja Lahti. Hankkeessa luodaan kaupunkeihin asunnottomuuden ennaltaehkäisyn strategiat.

7 ASUNNOTTOMUUTEEN VAIKUTTAVIA TEKIJÖITÄ

Asunnottomuuden taustalla on lukuisia tekijöitä, yksilöllisiä sekä asuntopolitiikkaan ja asuntotuotantoon, että sosiaalipolitiikkaan liittyviä rakenteellisia syitä. Vuokra-asumisen hinta on noussut erityisesti vuodesta 2012 lähtien suhteessa elinkustannusindeksiin/kulutustajaindeksiin (Tilastokeskus 2017). Asumiskustannukset ovat kotitalouksien suurin menoerä (mm. Ilmarinen & Kauppinen ym. 2017). Asumisen kalleus näkyy ihmisten vähäisempinä käytettävissä olevina tuloina ja heikentää kohtuullisen kulutuksen mahdollisuuksia erityisesti Helsingissä (Mukkila & Saikkonen 2018). Pienituloisella asumistuen jälkeen maksettavaksi jääviä asumiskustannuksia rahoitetaan yhä useammin toimeentulotuesta, jonka pitkäaikainen käyttö on lisääntynyt viime vuosina (mm. Kauppinen ym. 2015). Asumiseen liittyvä velkaantuminen on kasvanut viime vuosina (Majamaa ym. 2017). Vuonna 2016 toimeenpantujen häätöjen määrä kasvoi vuodesta 2015 (Valtakunnanvouti 2017). Kiihtyvä kaupungistuminen luo painetta suurempien kaupunkien asuntotarjonnalle ja paikoin asuntotuotanto ei ole kyennyt vastaamaan kysyntään (mm. Antikainen ym. 2017).

Tilastoissa näkyvän asunnottomuuden lisäksi asunnottomuuteen liittyy ilmiönä paperittomuus. Paperiton on henkilö, jolla ei ole laillista oleskeluoikeutta Suomessa, ja jonka oleskelu maassa ei ole viranomaisien tiedossa tai sallimaa. Eri asiantuntija-arviot paperittomien määrästä vaihtelevat 500-3000 henkilön välillä. Enimmillään vuoden 2017 lopussa on Suomessa arvioitu olevan 4000 paperitonta, jos mukaan lasketaan myös ns. uuspaperittomat eli turvapaikanhakijat, jotka eivät ole kielteisen turvapaikkapäätöksen jälkeen poistuneet Suomesta. (Jauhiainen ym. 2018, 23-24.) Arviot vaihtelevat, eikä kokonaiskäsitystä paperittomien määrästä tai elämäntilanteista ole. Paperittomista suurin osa keskittyy suurimpiin kaupunkeihin ja pääkaupunkiseudulle. Esimerkiksi Helsingissä järjestetään hätämajoitusta kunnan, seurakuntien ja järjestöjen yhteistyöllä. Hätämajoitusta järjestetään myös Euroopan unionin alueen liikkuvalla väestöllä.

Kuntien näkemyksiä asunnottomuudesta

Kunnilta kysyttiin syitä asunnottomuuden mahdolliselle vähenemiselle tai kasvulle sekä kunnan käyttämiä keinoja asunnottomuuden vähentämiseksi.

Turku

"Asuntopula on kasvanut, kaupungin asuntotoimella ei ole osoittaa asuntoja yhtä hyvin kuin aiemmin. Maksuhäiriömerkinnät ja aiemmat maksamattomat vuokratilat kaupungille ovat suurin este asunnon saantiin. Tuetun asumisen lisäämisestä huolimatta tuttavien ja sukulaisten luona oleskelevien asunnottomuutta ei ole saatu vähentymään merkittävästi. Toimeentulotuen siirto Kelaan saattaa olla aiheuttanut häätöjä, joita ei ole kyetty ennaltaehkäisemään."

Espoo

"Syksyllä 2017 kaupunki on aloittanut uutena toimintana asumisneuvonnan kahdella asumisneuvojalla... Lapsiperheiden asunnottomuutta on ennaltaehkäisty asumisneuvonnan avulla ja vähennetty tarjoamalla asunnottomille lapsiperheille asuntoja ja asumisen tukea mm. Voimanpesä-hankkeen ja Espoon Diakoniasäätiön taholta."

Oulu

"Vuokra-asuntomarkkina on kiristynyt. Heikoimmassa asuntotilanteessa olevien asunnon saanti on haasteellista vapailta vuokramarkkinoilta."

Jyväskylä

"Muuttoliike kaupunkiin on suurta, lähes 1500 uutta asukasta/vuosi. Pitkäaikaisasunnottomuus on hieman vähentynyt ja nuorten asunnottomuus hieman lisääntynyt tuttavien ja kavereiden luona asumiseksi."

Liite 1. Asunnottomuuden määritelmiä

(ARAn ohjeistus kunnille asunnottomuuden laskemiseen)

Asunnottomiksi määritellään ihmiset, joilla ei ole omaa asuntoa (vuokra- tai omistusasuntoa) ja jotka elävät

1. ulkona, porrashuoneissa, ns. ensisuojuissa,

2. asuntoloissa tai majoitusliikkeissä,

3. huoltokotityyppisissä asumispalveluyksiköissä, kuntouttavissa yksiköissä, sairaaloissa tai muissa laitoksissa ja

4. tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona asunnon puutteen vuoksi.

Pitkäaikaisasunnottomalla tarkoitetaan asunnottomia, jolla on asumista olennaisesti vaikeuttava sosiaalinen tai terveydellinen ongelma, kuten velka-, päihde- tai mielenterveysongelma, ja jonka asunnottomuus on pitkittynyt tai uhkaa pitkittyä tavanomaisten asumisratkaisujen toimimattomuuden ja sopivien tukipalvelujen puuttumisen vuoksi. Asunnottomuus on pitkäaikaista, kun se on kestänyt vähintään yhden vuoden tai henkilö on ollut toistuvasti asunnottomana viimeisen kolmen vuoden aikana. Pitkäaikaisasunnottomuudessa korostuu avun ja hoidon tarve – ajallinen kesto on toissijaista.

Ryhmään **ulkona, porrashuoneissa, ns. ensisuojuissa yms.** luetaan ilman vakinaista asuinpaikkaa olevat, erilaisissa tilapäissuojuissa ja paikoissa asustavat ja kiertelevät henkilöt. Ryhmään **asuntoloissa tai majoitusliikkeissä asunnon puutteen vuoksi olevat** luetaan asuntolatyypisissä majoituksissa tai esimerkiksi matkustajakodissa tavallisimmin sosiaalitoimen päivittäisillä maksusitoumuksilla asustavat henkilöt. Ryhmään **huoltokotityyppisissä asumispalveluyksiköissä, kuntouttavissa yksiköissä, sairaaloissa tai muissa laitoksissa asunnon puutteen vuoksi asuvat** luetaan esimerkiksi päihdehuollon asumispalveluyksiköissä, erilaisissa hoidollisissa, laitostyyppisissä yksiköissä, turvakodeissa yms. asuvat henkilöt. Mukaan ei lueta erillisiä asuntoja, jotka ovat asumispalvelun piirissä. Näissä asunnoissa tilapäisestikään asuvaa ei katsota asunnottomaksi

Huoltokotityyppisissä yksiköissä *asunnottomaksi ei lueta* henkilöitä, jotka

-ovat siellä pysyvästi hoidon vuoksi, eivätkä hae muita asumisratkaisuja

-ovat tehneet vuokrasopimuksen ko. huoltokoti- ja muun laitostyyppisen asumisyksikön kanssa.

Sen sijaan *asunnottomaksi luetaan* huoltokotityyppisissä yksiköissä oleva henkilö, jolla on vuokra-asuntohakemus vireillä.

Ryhmään **tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona asunnon puutteen vuoksi** luetaan sellaiset henkilöt, jotka kunnan tietojen tai arvion mukaan asuvat tilapäisesti tai kiertelevät sukulaisten ja tuttavien luona ilman vakituista asuntoa. **Ryhmään ei lueta vanhempiensa luona asuvia nuoria.**

-**Tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona** -ryhmässä voidaan olettaa olevan eniten niitä, joiden asuminen voidaan järjestää yleisen asunnonjaon kautta normaalista vuokra-asuntokannasta.

-Tilapäisesti tuttavien ja sukulaisten luona -ryhmässä *pitkäaikaisasunnottomaksi lukemisen* pitäisi perustua ensisijaisesti sosiaalitoimen asiakkuuteen, jolloin palvelujen tarpeen perusteella voidaan päätellä, täytyvätkö pitkäaikaisasunnottomuuden kriteerit.

-Myös muu 'vahva näyttö' pitkäaikaisasunnottomuudesta voi olla luokittelun kriteerinä, esimerkiksi henkilön asumis- tai asunnottomuushistorian tunteminen.

-Palveluntuottajien asiakastiedoista voi myös näkyä sellaisia pitkäaikaisasunnottomia, jotka saavat eläkettä, eivätkä sen takia asioi kaupungin sosiaalitoimistossa. Kyseessä voi olla nuoriakin päihde- ja mielenterveysongelmaisia.

Yksinäisistä (yksinelävistä) asunnottomista kysytään **naisten, nuorten** (alle 25-v.), **maahanmuuttajataustaisten** osuus. Maahanmuuttajataustaisiin luetaan kaikki asunnottomat yksinelävät henkilöt, jotka eivät ole Suomen kansalaisia tai joiden äidinkieli on joku muu kuin suomi tai ruotsi. Maahanmuuttajatiedon voi selvittää väestörekisteristä äidinkielen ja syntymäpaikan avulla.

Ryhmään **perheet tai pariskunnat, jotka asunnon puutteen vuoksi asuvat erillään tai tilapäismajoituksessa** luetaan perhe tai pariskunta, joka yhteisen asunnon puutteessa asuu erillään tai asuu tilapäismajoituksessa, kuten matkustajakodissa, hotellissa tai sukulaisten ja tuttavien luona. Asunnottomiin perheisiin luetaan myös ensi- ja turvakodissa ja kriisiasunnoissa asuvat perheet. Perheistä kysytään myös *perheeseen kuuluvien aikuisten ja lasten lukumäärää*. Lisäksi kysytään maahanmuuttajataustaisten osuutta asunnottomista perheistä.

Lähteet

- Antikainen, Janne Laakso, Seppo, Lönnqvist, Henrik, Pyykkönen, Sinikukka & Soininvaara, Ilppo (2017) Asuntopolitiikan kehittämiskohteita – Tutkimus. Eduskunnan tarkastusvaliokunnan julkaisu 1/2017. Helsinki: Eduskunta.
https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/JulkaisuMetatieto/Documents/O_61+2016.pdf
- Ilmarinen, Katja & Kauppinen, Timo (2018) Pienituloisuus ennen ja jälkeen asumiskustannuksia – alueellinen näkökulma. Yhteiskuntapolitiikka 83 (2018):1.
<http://www.julkari.fi/handle/10024/136018>
- Jauhiainen, Jussi S., Gadd, Katri & Jokela, Justus (2018) Paperittomat Suomessa 2017. Turun yliopiston maantieteen ja geologian laitos. Turku: Turun yliopisto.
<http://urmi.fi/wp-content/uploads/2018/01/PAPERITTOMAT-SUOMESSA-2017.pdf>
- Kauppinen, Timo M., Hannikainen-Ingman, Katri, Sallila, Seppo & Viitanen, Veera (2015) Pienituloisten asuinolot. Työpaperi 22. Helsinki: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/129573/URN_ISBN_978-952-302-541-7.pdf?sequence=1
- Majamaa, Karoliina, Sarasoja, Laura & Rantala, Kati (2017) Viime vuosien muutokset vakavissa velkaongelmissa. Analyysi velkomustuomioista. Yhteiskuntapolitiikka 82 (2017):6.
https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135270/YP170921_majamaaym_online.pdf?sequence=3
- Mikkola, Merja, Rintanen, Hannu, Nuorteva, Leena, Kovasin, Merja & Erhola, Marina (2015) Valtakunnallinen sosiaali- ja terveydenhuollon laitospaikkaselvitys. THL Raportti: 2015_008. Helsinki: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos.
<http://www.julkari.fi/handle/10024/125983>
- Mukkila, Susanna & Saikkonen, Paula (2018) Asumisen hinta heikentää kohtuullisen kulutuksen mahdollisuuksia Helsingissä. Tita-Tackling Inequalities in Time of Austerity. Policy Brief 3/2018. Helsinki: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos.
<http://blogit.utu.fi/tita/asumisen-hinta-heikentaa-kohtuullisen-kulutuksen-mahdollisuuksia-helsingissa/>
- Tilastokeskus (2017) Vuokrat nousivat 2,5 prosenttia vuodessa. Helsinki: Tilastokeskus. https://www.stat.fi/til/asvu/2017/03/asvu_2017_03_2017-11-16_tie_001_fi.html
- Valtakunnanvoudinvirasto (2017) Ulosottovelallisten määrä kasvoi edelleen. Turku: Valtakunnanvoudinvirasto.
<https://oikeus.fi/ulosotto/fi/index/ajankohtaista/tiedotteet/2017/03/ulosottovelallistenmaarakasvoiedelleen.html>